

[Aage Fogh.]

lægger i hvert Fald nogen Værdi, giver Udtryk for det samme, synes jeg, der er Anledning til ogsaa at drage det frem her, og jeg vil gerne i den Forbindelse med Formandens Tilladelse have Lov at referere et Par Udtalelser, jeg har truffet i Landbrugsblade i den senere Tid fra en Generalforsamling — jeg ved ikke om det er i Tolvmandsforeningerne, men det er i hvert Fald en Forsamling af større Landmænd paa Hølbæk-egnen. Godsejer Grüner, Egemark, gav Tilslutning til Formandens Betragtninger paa dette Omraade, og han føjede til: „Det er sikkert vore Forhandlere, der er forkert valgt.“ Der skrives videre:

„Taleren nævnte et Eksempel paa, hvorledes Hesteeksportudvalget har sat en Kæp i Hjulet, da der kunde sælges 500 Slagteheste til Schweiz til 1 Kr. 10 Øre pr. kg. Valutamyndighederne og Ministeriet gav Tilladelse til Handelen, men Eksportudvalget satte sig imod, da det har Monopol paa Hesteeksport, og det handler til en Pris af 90 Øre pr. kg!“

Jeg ved ikke, om den Antagelse, der her kommer frem, er rigtig, men jeg anfører den for at vise, at Folk, som man dog ellers har nogen Tiltro til, offentligt fremsætter den Slags Udtalelser, og jeg tager det som Udtryk for en vis Uro ude i Befolkningen paa dette Omraade.

Jeg vil gerne i samme Forbindelse referere en Udtalelse, som er fremkommet paa et Møde, hvor Formanden for Kvæg- og Kødudvalget, Hr. Jacob Tvedegaard, talte om vore Eksportforhold. Efter Hr. Tvedegaards Indledning kom der et Indlæg fra en Mand, der er Leder af Handelen med Avlsdyr paa Sjælland, Konsulent Bæk Nielsen. Konsulent Bæk Nielsen siger — i Relation til det, jeg var inde paa før:

„Handelsaftalerne berøver Producenterne Modet og fører til lavere Produktion i Stedet for det modsatte. Og Udviklingen har ført os ind i en Centralisation, der er Landbruget inderligt imod. Vi tvinges ind i et Net af Ordninger, der fører til nye Kontorer — bare ikke Udviklingens Ende bliver, at Staten overtager det hele. Det vilde være værdifuldt valutamæssigt set, om vi kunde oparbejde en Eksport af Avlsdyr. Mellem Krigene var vi kommet i Gang og havde oparbejdet en vis Good-

will. Konkurrencevilkaarene var dengang meget sværere end nu, og jeg forstaar ikke, at vi ikke kan faa Lov at udnytte denne Chance. Jeg spørger Hr. Tvedegaard:

1. Indløber der ikke Forespørgsler udefra om danske Avlsdyr?
2. Er der Faktorer i Ind- og Udland, der modsætter sig Eksporten af Avlsdyr?
3. Hvis vi inden for Avlsforeningerne faar Henvendelse om Eksport, kan vi saa faa Lov til det?

Efter en Kritik af det om sig gribende Attestsystem, der gjorde Eksporten af Dyr næsten umulig, omtalte Konsulenten Eksporten af Brugsdyr (ikke udprægede Avlsdyr). Vel sorterer denne Eksport under Kvæg- og Kødudvalget, men den administreres i Virkeligheden af Storeksporthæverne.“

Jeg nævner disse Udtalelser, ikke fordi jeg vil stille mig bag dem, men fordi jeg over for den højtærede Landbrugsminister og over for det høje Folketing vil gøre opmærksom paa, at Stillingen derude er saadan, at flere og flere af de praktiske Landmænd er, om jeg saa maa sige, bekymrede ved denne Ordning; de har Indtryk af, at de er spærret ude og ikke helt ud faar det, der kunde tilkomme dem. Jeg synes derfor, at naar Udviklingen er gaaet saaledes, er Tiden inde til at overveje, om der var en Mulighed for Ændringer.

Angaaende selve Lovforslaget skal jeg ikke sige meget, idet de to Paragraffer ikke giver Anledning til saa store Studier. Der er dog en Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og det er, at hvis man følger Loven i dens Udvikling, vil man lægge Mærke til, at den har faaet et helt andet Omfang, end man oprindeligt havde tænkt sig. Dette er bl. a. kommet til Udtryk deri, at det oprindelige Lovforslag, der vist nok gaar tilbage til 1932, taler om, at hvis Udvalget kommer i Besiddelse af Penge i Kraft af Bøder, kan disse Penge anvendes til Landbrugets Fremme i Almindelighed, til Formaal, som dengang Landbrugsraadet og Landbrugsministeriet var enige om. Dengang havde man aabenbart ikke tænkt sig, at Udvalgene kunde komme i Besiddelse af Penge paa anden Maade end netop ved, at der blev ansat Bøder for dem, der ikke overholdt Reglerne.

Praksis har imidlertid vist, at det er helt andre Penge, der er Tale om nu end